

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/17745.**

Benyújtás dátuma: **2021-11-29 23:06**

Parlex azonosító: **1BE53MYT0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Vadai Ágnes (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Benkő Tibor, honvédelmi miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"Történészre nem futja a tárcának?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

“A történelem során a magyar nép 163 ütközetben, csatában, forradalomban volt érintett, ezek közül 90-et megnyert. Ez is bizonyítja, hogy vannak értékeink, van mit védeni.” – mondta ön az MTI tudósítása szerint november 23-án egy várpalotai lakossági fórumon.

Őszintén kíváncsi vagyok, vajon milyen történelmi forrásmunkából származnak ezek a számadatok. A 444.hu internetes portál Lenthár Balázs történészre hivatkozik, aki „szerint a forrás a Wikipédia ”Magyarország háborúinak listája” című oldala lett volna. A feltételezés annyiban helytállónak tűnik, hogy a szóban forgó oldal csakugyan 163 konfliktust sorol föl – hosszadalmas hadjáratokat és egyszeri csatákat, összecsapásokat vegyesen – ám ezek közül csak 70-et tekint a magyar fél által megnyertnek (miközben az sem világos mindig, hogy melyik részes felet tekinti magyarnak és miért), 31-et elvesztettnek, 62 esetben viszont nem foglal állást a konfliktus kimenetelére vonatkozóan, vagy döntetlennek tekinti azt.”

Tekintsünk el most attól a tényről, hogy „a Wikipédia oldalai a legritkább esetekben tekinthetőek hiteles forrásoknak. Különösen akkor nem, ha a szerkesztők eleve figyelmeztetnek, hogy „a szócikk szaklektorálásra, tartalmi javításokra szorul”, valamint annak „mind a tényyszerűsége, mind a semlegessége vitatott”, és még különösebben akkor, ha a cikk szerzője maga is jelzi, hogy „A lista nem teljes” – amint ez ebben az esetben történik. Ha azonban mégis ez lenne a forrás, fölmerül a kérdés, hogy milyen alapon sikerült a szerző által döntetlenre „adott” konfliktusok közül húszat magyar győzelemmel végződőnek tekinteni.

Nincs azonban minden rendben a hetven magyar győzelemmel sem. Ha például ön III. István fölülkerekedését a magyar trónkövetelőkkel szemben „magyar” győzelemnek tekinti, akkor vajon mennyiben „magyar” vereség a Rákóczi-szabadságharc, amelynek során a fölkelőkkel szemben álló győztesek legfőképpen császárhű magyarok voltak?

Fölháborító végül a magyar győzelmek közé sorolni a Prágai Tavasz 1968-as eltiprását, amelynek során nem a Szovjetunió volt Magyarország szövetségese, hanem a kádári Magyarország szegődött a szovjet intervenció csatlósául. Tulajdonképpen szerencse, hogy az '56-os salgótarjáni sortűz nem szerepel a magyar győzelmek sorában.

Kérdezem ezek után miniszter urat:

1. Csakugyan a Wikipédia szócikke volt-e a magyar népnek a történelem során aratott, Várpalotán említett diadalai listájának forrása?
2. Ha nem, honnan származik a magyar részvétellel zajlott csaták 163-as száma?
3. Fölsorolná ez esetben az ön által magyar győzelemmel végződőnek tekintett 90 katonai konfliktust?
4. Ha igen, az ott föltüntetett 70 mellett melyik további húszat tekintette még magyar győzelemnek?
5. Ez esetben az ott szereplő figyelmeztetések ellenére sem tartotta szükségesnek ellenőrizni a szócikk adatait?
6. Konzultált-e a hivatkozott történelmi tényekről és adatokról a tárca irányítása alá tartozó Hadtörténeti Intézet és Múzeum szakértőivel?
7. Ha igen, mit szóltak ők a fölsorolt adatokhoz?
8. Csakugyan úgy gondolja-e, hogy a szégyenteljes csehszlovákiai agresszióban való részvételt helyes a magyar győzelmek közé sorolva védendő értéknek tekinteni?
9. Nem futja a minisztériumnak arra, hogy ha ön egy beszédében történelmi példázattal kíván élni, azt előbb egy szakértő történésszel nézesse át?

Budapest, 2021. november 29.

Tisztelettel:

Dr. Vadai Ágnes
Demokratikus Koalíció